

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XXXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049966496/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ofte tager denne Længselsdigtning Form af Drømme. Man kunde med et Udtryk fra det sidste Digt kalde hele denne Afdeling »Hjertets Drømme«.

Der er enkelte Digte, hvor Drømmen tager Flugt op i Abstraktioner og Sværmeri (VI). Men det overraskende er Sundheden i denne Drømmedigtning, Styrken, hvormed Virkeligheden gør sig gældende som en levende Magt bag Drømmesløret. Naturen med dens bevægede brogede Liv spreder Sorgen, som i Fantasien ved Fuglekræmmerboden eller i Digtene »Vaarhilsen« og »I Skoven«.

Hele den store Rejsedrom (XI) røber først i sidste Linje — med et Glimt af Lune — at det hele »kun er drømt«. Digtet bliver i Virkeligheden til en Bekendelse til alt det, Livet ejer af stort og skønt. Længselen er her ikke ensidigt fortabt i sig selv og Fortiden, men kraftigt rettet fremad som Impuls til nyt Liv. Trods Vemoden og Smerten føles disse Digte inderst inde som en Befrielse. Det er den Lystfølelse, som ligger i selve Fornemmelsen af det »indre Liv«, hvorom Digtene vidner. Dette indre Liv fornemmes ogsaa i den kunstneriske Energi og Dristighed i et Digt som »Fortærende Længsel«. Der er i mange af Digtene noget strømmende, fritløbende, der river med og skaffer Luft for Smerten:

Saa vil jeg da længes med alle Blomster blaa,
Saa vil jeg da sværme med alle Fugle smaa
Og sukke med de svævende Vinde.

Efter et lille Intermezzo paa tre Digte kommer den anden store Afdeling, mere end 70 Digte. Winther har givet dem Fællestitlen »Da jeg var ung«. Titlens Bagtanke har været at vildlede den nysgerige Samtid. Dens sande Mening kan udtrykkes med nogle Linjer (XL), der kunde staa som Motto for hele denne Afdeling:

Der svæver paa min Tunge
Saa mangen Tone sød,
Som af min *evigunge*
Kærlighed blev fød.

XXXII